

HARMONIA MUNDI
HARMONIA MUNDI
11267

auxipress

Media Monitoring & Analyses

Encore (De Morgen)

16.05.2007

Circulation: 70807

457c9

Page: 3

245

> Cd van de week

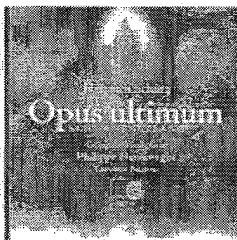
Philippe Herreweghe

Heinrich Schütz:
Opus ultimum

Geheel onsexy maar
subliem standbeeld
voor de eeuwigheid

Stephan Moens

Sleutel tot de hemel

Niets aan deze opname is sexy. Zeis ongeveer de tegenpool van wat marketingjongens doet gelien. Een bijna negentigjarige componist uit de zeventiende eeuw, Heinrich Schütz, zet als testament alle 176 verzen van psalm 119 samen met psalm 100 en het Magnificat op muziek (in de volkstaal, hij is protestant) en doet dat op een manier die je op dat moment (1670 of iets later) enkel streng conservatief kunt noemen. Psalm 119 is voor vele theologen zo iets als het oude en het nieuwe testament in een notendop, een digest van het christendom. Heinrich Schütz, die de wereld en zeker de 'nieuwe tijd' al lang vaarwel had gezegd, maakt voor zichzelf een sleutel voor de hemel.

Philippe Herreweghe is zich van de ernst van dat project bewust. Hij ziet ook dat er in zo'n compositie niet veel plaats is voor subjectiviteit en al zeker niet voor sentiment. Dus is zijn uitvoering zoals het bekende portret van de oude Schütz: streng, gebeteld.

Relief ontstaat op vele niveaus: in de kleine dynamiek van de ritmische prosodie, in het precies afwegen van de stemmen, in het voorzichtige kleuren van de instrumenten, die als het ware een kerk rond de koorstemmen bouwen, in de proporties tussen de verschillende delen. Het resultaat is zonder meer groots: een standbeeld voor de eeuwigheid.

Is zo iets verteerbaar voor een hedendaagse mens, die ofwel niet gelovig is of, zelfs al is hij gelovig, toch niet meer zoveel voeling heeft met die strenge dogmatiek? Toch wel, en om verschillende redenen. Bijvoorbeeld omdat je in de vele zettingen van de doxologie ("Ere zij de vader...") op de duur sterrenbeelden ontwaart. Of omdat Herreweghe plots in een smeekbede ("Heer, laat mij niet te schande worden") toch een persoonlijke vurigheid legt waar we ons allen in kunnen herkennen. Dan zie je dat achter het norse gezicht van de wat muffige cantor een van de grootste kunstenaars - en mensen! - van zijn tijd schuilgaat. (Harmonia Mundi)

21 jun vrijdag →